

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדוור בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אפרת רחלי מאירי

תובעים רעות בן יוסף

נגד

נתבעים רדוור בע"מ

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 30 יולי 2023, י"ב אב תשפ"ג

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24

לפני כבוד השופטת אפרת רחלי מאירי

התובעת

רעות בן יוסף ת"ז xxxxxxxxx

נגד

הנתבעת

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדור בע"מ

תיק חיצוני:

רדור בע"מ חברות 520044371

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

פסק דין

עיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים.

מטרת סעיף 30א (י) (3) לחוק התקשורת היא לעקור תופעה של שיגור מסרונים ללא הסכמת הנמענים שאינה אלא בגדר הטרדה, וזו מכונה "דואר זבל". הספאם מהווה מטרד ציבורי והמחוקק ביקש למגר את התופעה באמצעות הטלת אחריות מלאה על מפרסם בדמות פיצוי לדוגמה שאיננו דורש הוכחת נזק. הכלל שאימץ המחוקק הוא אפוא מודל opt in ולא opt out. אמור מעתה; חל איסור על משלוח דבר פרסומת בשיווק ישיר אלא אם כן נתקבלה מראש הסכמת הנמען. זאת, למעט במצב בו חלה התקשורת קודמת בין המפרסם לצרכן, או אז האחריות מועברת לצרכן לבקש להסיר עצמו מרשימת התפוצה (וראו לעניין זה דברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושדורים) (תיקון מס' 40), התשס"ח-2008 ס"ח 518; רע"א 3545/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014). להלן: "גלסברג"; רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.2014). להלן: "חזני").

סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע בזו הלשון:

"... (ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדוור בע"מ

תיק חיצוני:

1 תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

2
3 בסעיף זה, "דבר פרסומת" מוגדר כ"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או
4 שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת". לעניין זה, ייחשב בין היתר "מפרסם" - "מי שתוכנו
5 של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר
6 הפרסומת בעבור אחר" (הדגשות שלא במקור-א"מ).

7
8 צא וראה, כי הסעיף דורש שני תנאים מצטברים להיותו דבר פרסומת. האחד, שהוא מהווה מסר
9 המופץ באופן מסחרי. האחר, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים
10 בדרך אחרת. אעיר, כי הפסיקה הרחיבה את משמעות המונח "פרסומת" לפי חוק התקשורת
11 האסור לשיגור ללא הסכמת הנמען, כאשר הדגש אינו בעצם הפרסום אלא באי מתן ההסכמה
12 לקבלתו.

13
14
15
16 ודוק; חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א שעשה כך ביודעין. הנטל
17 להוכיח כי הדבר נעשה שלא ביודעין, מוטל על המפרסם. מקום בו ניתנה הודעת סירוב למפרסם -
18 טענה לפיה לא עשה זאת ביודעין לא תעמוד לו. כך, גם מקום בו שיגר המפרסם בעבר דבר
19 פרסומת לנמען, לא יוכל הוא לטעון להגנתו כי לא עשה זאת ביודעין, אפילו תמצי לומר כי בעבר
20 דבר הפרסומת נשלח שלא ביודעין. עוד קובע הסעיף, כי דבר פרסומת ששוגר לנמען לפי רשימה של
21 מענים או מספרי טלפון לא יהווה הגנה למפרסם (ראו והשוו: ת"ק 16-06-30270 איתי בן חיים נ'
22 החברה לפיתוח גני תקווה (24.8.2016)).

23
24 עם זאת, הדין הוא שונה מבחינה נורמטיבית עת קיים רכיב ההסכמה ובזאת הדרך מנותבת לחריג
25 המתיר שיגור דברי פרסומת בהתאם לסעיף 30א (ג) לחוק – בין אם קיימת הסכמה מפורשת ובין
26 אם לא קיימת הסכמה מפורשת וזאת כאשר יש שיח מקדים בין עוסק לצרכן (סעיף 30א (ד)
27 לחוק). ההסכמה יוצרת חזקה הפוכה. לא מוטל על נמען נטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה
28 אם צורף אליה שלא בהסכמתו וללא ידיעתו וללא כל שיח מוקדם עם בית העסק. שונה הדבר
29 מקום בו הנמען הצטרף בהסכמתו והודע לו בטופס ההצטרפות בכתב עליו חתם שזו מתכונת
30 הקשר העסקי. דומה כי גם לא ניתן לקבוע בהקשר זה כי משלוח ההודעות נעשה "ביודעין" עת לא
31 נתקבלה הודעת סירוב. במילים אחרות, סעיף 30א (ב) לחוק אוסר על משלוח דבר פרסומת בשיווק
32 ישיר בדרכים המנויות בסעיף אלא אם כן נתקבלה מראש הסכמה מפורשת של הנמען. עם זאת,
33 על אף האמור בהוראות סעיף 30א (ב) לחוק, רשאי מפרסם לשלוח דברי פרסומת לנמען בהתקיים

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדוור בע"מ

תיק חיצוני:

1 מספר תנאים מצטברים: הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או משא ומתן
2 לרכישת מוצר, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו;
3 המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומות; דבר הפרסומת
4 מתייחס למוצר או שירות מסוג דומה למוצר או לשירות שלגביהם בוצעה עסקה או התקיים משא
5 ומתן בין הצדדים.

6
7 ואולם, במקרה דנן, אין חולק שהמפרסם לא הודיע לתובעת כי הפרטים שמסרה ישמשו לצורך
8 משלוח דבר פרסומת מטעמו ולא חלק על כך ששלח דברי פרסומת בהגדרתם. טענתו בדיון שלגבי
9 ההסכמה יש טופס ייעודי שכתוב אם פלוני מסכים לקבל מסר שיווקי עליו לסמן את התיבה וכי
10 הראו במייל של מר יניב מטעמה שפנה אליהם ביום 1.12.17 "שיניב מבקש לפנות אלינו ומסכים
11 לקבל הודעות" (עמ' 3, ש' 11-18) – לא הוכח.

12
13 ברם, חרף האמור, לא מצאתי לקבל את התביעה. ואסביר.

14
15 התובעת עתרה לחיוב עבור 114 הודעות מייל, תוך שהדגישה את החומרה שבדבר בסימן קריאה,
16 וכי הדבר נעשה ללא הסכמתה משלא נרשמה מראש ואחרי בקשת הסרה. ברם, עולה כי היא כן
17 נרשמה לאתר הנתבעת מראש באמצעות מי מטעמה (אם כי לא לחצה על הסכמה לקבלת דיוור) ו-
18 114 הודעות לא נשלחו לאחר שביקשה הסרה כפי שהיא מתארת ולמעשה לא הצביעה על כך
19 שביקשה הסרה באמצעות כך שלחצה הסרה כפי שהעידה בדיון (מעבר למייל חוזר בסמוך למועד
20 הגשת התביעה בשנת 2023 – על מייל שאיתרה משנת 2017). ודוק; מדובר בהודעות עוד משנת
21 2017 ולא ברור הכיצד הדבר הטריד אותה כפי שביקש המחוקק למנוע, עת אגרה – הלכה למעשה
22 – את ההודעות לכדי התביעה. אכן, אין בדבר ליתן פטור למפרסם, אולם יש בדבר להוות שיקול
23 בנוגע לתום ליבו של התובע לפי חוק הספאם ומקום בו המפרסם שולח הודעות למי שנקשר עימו
24 מיוזמתו בעסקה – בין אם בתשלום ובין אם לא – היכן תום ליבו של התובע שלא פונה לעדכן את
25 המפרסם כי משלוח הדואר מטריד אותו "ומגדיל" את הנזק עת מבחינת לקוח מדובר ב"תועלת
26 שולית פוחתת" מבחינת ההטרדה אחרת לא יכול היה לסבול 114 הודעות והיה כבר פונה להסרתן,
27 גם לו תמצי לומר כי אינו חייב. התנהלות כגון דא יש בה ללמד כי מטרת החוק למגר הטרדה אין
28 לה משמעות במקרה דנן ומנגד, "בפני עיוור לא תשים מכשול" ומטרת החוק בדבר הרתעה יעילה
29 מפני הפרת החוק גם לא ממומשת בכך שלקוח צבר 114 הודעות כשהוא עצמו בית עסק ויזם פנייה
30 לבית העסק ששולח הודעות ולא מודע לכך שהדבר הופך בגדר מטריד אלא פתאום מקבל פנייה
31 לפיצוי לאחר 6 שנים לפצות על אותם מיילים. רוצה לומר כי לקוח לא יכול להיבנות על כך שהחוק
32 לא דורש ממנו לבקש הסרתן עת הוא עצמו יצר מצג כלפי הצד שכנגד כי הוא מסכים לקבלתן.
33

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדור בע"מ

תיק חיצוני:

1 יובהר, כי גם בדיון עצמו התובעת לא חלקה על כך שהיא יצרה לראשונה קשר עם הנתבעת בין אם
2 דרך ההודעה המצוטטת בסעיף 34 לכתב ההגנה לפיה היא או מי מטעמה מציעים לסייע בגיוס
3 עובדים ומעוניינים לעבוד איתם ואכן הכתובת מייל אליה נשלחו לטענת התובעת הודעות פרסומת
4 היא geuslhightech@gmail.com ומשכך לנתבעת היו את פרטיה עת עולה כי הקשר הוא
5 עסקי בין עוסק לעוסק ולא לצרכן (אחרת ממתי יש שם לתיבת דואר אלקטרוני פרטית בשם גיוס
6 להייטק, גם אם העסק עושה שימוש מעורב לצרכיו האישיים עת התובעת לא הכחישה את המייל
7 הפרטי שלה על שמה שהוצג בכתב הגנה) וטענת התובעת בדיון כי הפנייה נעשתה לצורך קבלת
8 בונוס מהמעסיק בהיותה עובדת שכירה לא רק שלא הוכחה גם חסרת נפקות משהמייל הוא לא
9 צבוע כמייל פרטי אלא כמייל של עבודה, גם אם תיבת הדוא"ל היא בבעלותה כאשר הדיוור הוא
10 תחום עיסוקה כשהיא זו שיצרה את הקשר. לו היה מדובר בצרכן פרטי כי אז היה נדרש רכיב
11 ההסכמה לקבלת דיוור אולם משהיא פנתה ועוררה את כל עניין הצורך בשיתוף פעולה ונשלחים
12 לה הודעות והיא ממתינה במשך 6 שנים ונראה כי כלל לא מפריע לה עת יש לה דואר נכנס של
13 2230 שלא נקראו והיא עצמה מרכזת את כלל ההודעות תחת השם של הנתבעת כדי לראות
14 "לראשונה" כמה הצטברו ועולה כי ההודעות החלו בסמוך ליצירת הקשר עימם – שנת 2017
15 ומשנת 2018 והציגה סך הכל (למרות שציינה בכתב התביעה כי היא מצרפת את כולן) – 14 הודעות
16 משנת 2017 ו-2018 וכן הודעה בדבר גיוס עובדים ודרושים להייטק (תחום עיסוקה שביקשה
17 שיתוף פעולה – היא או מי מטעמה כפי שהוכח בכך שהציעה שירותים מקצועיים בתום השמת
18 עובדים) מיום 15.3.23, היינו כ-15 הודעות ולא 114 הודעות. אני מתקשה לקבל כי ההודעות כה
19 הטרידו למרות שביקשה הסר כשה"הסר" הראשון במייל חוזר ולא דרך לחיצה כפי שטענה
20 לראשונה בדיון (עת אכן יש אפשרות להסיר מרשימת התפוצה של העוסק את מי שביקש להצטרף
21 ולהציע את הסיוע שלו ולקיים שיתוף פעולה) היה ביום 4.3.23 להודעה משנת 2017, כשבאותו
22 חודש הגישה את התביעה ולא ברור האם המייל מיום 15.3.23 הוא מענה אליהם או שמא הם
23 נשלחו מייל נוסף חרף הבקשה להסיר שאמורה הייתה להתקבל משלא מצוין noreply ולא עולה
24 כי הייתה דרך אחרת להסיר (דבר שממילא לא טענה לו). אם הדבר כה הפריע לה מספר ימים לפני
25 הדיון שביקשה הסר, מדוע חיכתה 6 שנים ולא אותה הודעה משנת 2017 שלא ברור איך ראתה אותה
26 שהפריע לה בשנת 2023 אלא אם איתרה אותה כדי לבצע את הפעולה (ואז בכך הטרידה את עצמה
27 בפועל) ולא השיבה הסר לאותה הודעה משנת 2017 עוד בשנת 2017 (ובאותו מועד).
28
29 יוער, כי בית המשפט הביע את תחושתו זו במהלך הדיון בדבר החשש משימוש עוסק בחוק
30 כקידום לחפור בו, בבחינת "מעוול ברשות התורה" שגם אם נצמד לכללי הוראות החוק מבחינה
31 דווקנית הרי שחוטא לתכליתו.
32

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדור בע"מ

תיק חיצוני:

1
2
3 בעניין גרסברג נפסק כי בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב
4 המחוקק נקודת מוצא ממנה ניתן להפחית במקרים המתאימים. מהעבר האחר, בפסק דין חזני
5 הודגש עניין "האיזונים ובלמים" הגלומים בקביעת שיעור הפיצוי, כך שהפיצוי נועד להכווין
6 התנהגות באופן שפרסום המפרסם ביחס לעתיד יהיה בלתי כדאי בשבילו מחד, ולוודא שהפיצוי
7 לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגת המטרות הגלומות בשיקולים המנויים בחוק, מאידך. שמע
8 מינה, כי המבחן הוא אפוא האם במקרה הספציפי תושג הרתעה יעילה. לאמור; השיקול הוא לא
9 כמה זכאי התובע לפיצוי בעבור כל הודעה אלא האם הפיצוי משיג את נקודת ההרתעה. במאמר
10 מוסגר יצוין, כי אף בעניין גרסברג, לא נפסק כלל גורף בנוגע לאותו סכום שיש לפסוק אלא נקבע
11 שהסכום המקסימלי שנקבע בחוק אינו מחייב את בית המשפט להעניקו בכל מקרה, ופסיקת גובה
12 הפיצוי נתונה לשיקול דעתו הבלעדי של בית המשפט המברר (ראו רע"א 1330/16 שטראוסר נ'
13 שבת (12.8.2016)).

14
15 גם אם מדובר בהודעת פרסומת אסורה, הרי כפי שהעיר בית המשפט בדיון, רף הפיצוי יכול להיות
16 לא גבוה (ובמקרים מסוימים אף אפסי, בבחינת קביעת אחריות אולם ייחוס משקל נמוך ביותר
17 מבחינת התמחור). זאת, אפילו תמצי לומר כי לא הייתה הסכמה והייתה נדרשת כזו, עדיין הטלת
18 פיצויים לדוגמה אינה חובה – "אין הכרח שלכל דבר פרסומת יהיה תג מחיר על שליחתו. בהתאם
19 לחוק התקשורת, החיוב בפיצויים לדוגמה נתון לשיקול דעת בית המשפט. שיקול דעת זה מונחה
20 על ידי תכלית הפיצויים לדוגמה" (ראו ת"ק 16-11-43607 גליק נ' פוקס –ויזל בע"מ (4.11.2017),
21 פסקה 22, וראו גם פסקאות 23-24, עמ' 6).

22
23 ודוק; סעיף 30א (י) לחוק התקשורת מתווה את מתחם הפיצוי שרשאי בית המשפט להטיל
24 במקרה של הפרת סעיף (ב) על ידי מפרסם עת שיגר דבר פרסומת. כך, רשאי בית המשפט לפסוק
25 בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל
26 דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה. הרף העליון של סכום הפיצוי הוא 1000 ₪.
27 רוצה לומר, כי זהו הגבול העליון שרשאי בית המשפט להטיל עקב הפרת ס"ק (ב). עם זאת, בבואו
28 לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה במסגרת מתחם הפיצוי (עד 1000 ₪), יתחשב בית המשפט, בין
29 השאר, בשיקולים כדלקמן: אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו
30 והיקף ההפרה. ענינו הרואות אפוא, כי בקביעה זו של המחוקק, הכיר הוא בכוחה של אכיפה
31 עצמית כאכיפה יעילה, מקום שאין ביכולתו של הרגולטור הרלוונטי להגיע לכל מפרסם ומפרסם,
32 אם מבחינת יכולת מעשית ואם מבחינת הקצאת משאבים. מצד אחד, יש לקחת בחשבון שתובע
33 לא יעתור לבית המשפט להגשת תובענה לפיצוי בגין קבלת דבר פרסומת משום שהנזק האישי

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדור בע"מ

תיק חיצוני:

1 שנגרם לו נמוך מהעלות הכרוכה בניהול התביעה. על כן, אין להידרש לשיעור הנזק שנגרם לתובע
2 בגין ההפרה שיכול ויהא זניח ועל כן נקבע שכום לא מבוטל בגין כל הפרה (כאמור בעניין חזני
3 דלעיל). אי לכך, אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו אליו 100 הודעות ולאדם
4 שנשלחו אליו 1000 הודעות, כל עוד הפיצוי השיג את תכליות החוק – אכיפה והרתעה אפקטיבית
5 ומידתית. לשם כך על בית המשפט לבחון את נסיבות ביצוע ההפרה, ובכלל זה תוכן הפרסום (האם
6 הוא פוגעני); התנהגות המפרסם; את הרווח הצפוי מהפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר
7 דברי הפרסומת ששלח וכיוצא באלה (עניין חזני).

8
9
10
11 בענייננו, גם אם נלך לפי הגישה "המקלה", המתנה במשך שש שנים, הלכה למעשה, עם תחילת
12 קבלת הודעות מלמדת כי קבלת התביעה תחטא למטרות החוק. אין בכך אכיפה והרתעה יעילה,
13 אפקטיבית ומידתית כלפי עוסק שהצרכן (או שמא יש לומר העוסק) מבקש להצטרף לשורותיו,
14 ואין בכך תקיפה של תופעה מטרידה עבור צרכן שלא חפץ לכאורה במוצר או בשירות, אלא זו
15 עשויה לייחס משקל רב מידי לאינטרס האישי של התובע על חשבון אינטרס הציבור ולכך אין
16 מקום (ראו והשוו: תק 14-09-44069 עמית זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ (11.3.2015)).
17 אכן, יש מקום להגן על הצרכן, אולם גם על הצרכן לגלות אחריות צרכנית. הלכה היא, כי עקרון
18 תום הלב גובר בנסיבות מסוימות אף על דרישות קוגנטיות לרבות דרישת הכתב (ראו ע"א 986/93
19 יעקב קלמר נ' מאיר גיא, פ"ד נ (1) 185). אפילו תמצי לומר כי הנתבעת הפרה הוראות החוק, הרי
20 שבנסיבות מסוימות יש בתום הלב כדי להשליך על גובה הפיצוי לרבות פיצוי אפסי. התובעת יכולה
21 הייתה למצער להקטין את "הנזק", מקום בו נניח לטובתה כי הנתבעת הפרה את הוראות החוק,
22 ולא להשתמש בדין כקדרום לחפור בו, אפילו והדין היה עומד לצידה והיא אינה חייבת לעשות כן
23 (ראו עניין המשביר לצרכן דלעיל; תא"מ 15-12-67074 אלעד שלמה נ' שופרסל בע"מ (13.4.2017);
24 ראו והשוו מהעבר האחר ת"ק 16-09-31746 צפורה כהן נ' חברת "הוט" (17.8.2017)).

25
26
27
28 אכן, אין חולק בדבר זכות התובעת לממש את זכויותיה על פי דין ואף הגשת תביעות נוספות על
29 ידה לבית משפט זה באותו עניין, כמו גם היותה עו"ד, אין בכך כדי ללמד עליה חובה, אולם בחינת
30 ההתנהלות הכוללת והתחושה הנלווית לה, אינה נוחה ומחשידה בתאוות רווח אישי. הגם שאין
31 בדבר כדי לדחות תביעה כשלעצמה, בבוא בית המשפט לפסוק פיצויים רשאי הוא לשקול זאת
32 ולפסוק בשיעור מופחת (ראו והשוו רע"א 14/2904 גלסברג דלעיל). מטרת החוק אינה ליצור עבור
33 תובע "קופת חיסכון" עת תובע לא מתריע בפני קבלת ההודעות אלא ממתין וצובר הודעות, שאף

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדור בע"מ

תיק חיצוני:

1 לא הוטרד מרובן. אכן, המחוקק אינו דורש הסרה, אולם הדבר נגזר כחלק מתום הלב וגם לו
2 יצויר כי הנתבעת אחראית בדין, יש בחוסר תום הלב וההגינות להפחית את חיוב הפיצוי עד כדי
3 סכום אפס.

4
5
6
7 בעניין חזני הבהיר בית המשפט העליון כי "מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע
8 לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את
9 הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות", אלא שבית המשפט אינו חייב לפסוק פיצוי, הוא רשאי
10 לעשות כן, ככל שימצא לנכון כי פיצוי כאמור יקדם מטרות החוק (ת"ק 12032-10-15 פרידמן נ'
11 דוקס (21.12.2016); בר"ע על החלטה זו – נדחתה (רת"ק 63709-12-16 פרידמן נ' דוקס
12 (1.1.2017); רת"ק 43995-11-16 צוויק נ' לאומי קארד בע"מ (20.11.2016)).

13
14 בעניין שופמינד נפסק כי "מלשון סעיף 30א(1) עולה ברורות כי המחוקק לא חייב את בית
15 המשפט בפסיקת הפיצוי אלא הותר זאת לשיקול דעתו. במקרים מתאימים בימ"ש רשאי שלא
16 לפסוק פיצוי אם הוא מגיע למסקנה שאין הצדקה לפסיקת הפיצוי כמבוקש", וכי רשאי בית
17 המשפט להקטין את סכום הפיצוי בשל פנייה מאוחרת למדורר וצבירת הודעות, גם אם תובע פעל
18 בתום לב. מכל מקום, נקבע, כי ככלל, אין חובה לקבוע סכום עבור על הודעה בנפרד ואין חובה
19 לערוך חישוב אריתמטי מדויק של סכום "פיצוי" עבור כל הודעה בנפרד.

20
21 העולה מהמקובץ הוא, אפוא, כי גם לו בית המשפט היה פוסק סכום הרי שכאמור הוא היה על
22 הרף המינימלי עבור הודעה אחת משנת 2023 (ככל שלא מדובר בהודעה מצדה דווקא כמענה
23 לאותה שנה משלא הוכח כלל הודעות מהתקופה האחרונה טרם הגשת התביעה אלא הודעות
24 ששמרה (והוצגו רק 14 הודעות ומלפני 6 שנים), כך ממש, במייל שאולי חשה הטרדה בבואה
25 לנקות את המייל אולם לא להטרדה מסוג זה כיוון המחוקק. במצב דברים זה הרי שבית המשפט
26 היה פוסק לכל היותר 1400-1000 ₪.

27
28 דא עקא, אכן לא הוכחה בעלות של התובעת על תיבת הדואר ולא הוכח כלל כי מדובר בצרכן אלא
29 בעוסק. אכן, החוק לא סייג עוסק באופן מפורש אולם מטרתו יועדה לצרכן ולא לעוסק שפנה
30 לקבל שירותים עסקיים מאותה בית עסק ומעולם לא הלן עד לרגע התביעה כנגד קבלת הדיור
31 ועת כתובת המייל היא של עסק ולא גורם פרטי (גיוס להייטק) והיא עצמה מספרת שהיה לה צוות.
32 על כן, במצב דברים זה, אני לא סבורה כי יש לחייב את הנתבעת שפעלה בתום לב באותן נסיבות
33 ובוודאי גם אם לו יצויר כי מודבר בהודעת פרסומת אסורה לצרכן כי אז בוודאי שלא ניתן להשיג

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדור בע"מ

תיק חיצוני:

1 הרתעה יעילה ביחס למיילים ששוגרו לפני 6 שנים כשהתביעה הלכה למעשה מיוחסת אליהם עת
 2 הנתבעת פנתה במסגרת עסקה לשיתוף פעולה עם הנתבעת, בהנחה ויש לה בעלות על תיבת הדואר
 3 האלקטרוני ושיהוי בהסרתה מרשימת התפוצה כשבנקל יכולה הייתה לעשות כן באופן שמספר
 4 ההודעות גדל משמעותית בידעה את ההשלכות המשפטיות הנובעות מכך והתנהלות התובעת
 5 אינה תואמת את רוח החוק והפיצוי בהתאם לעקרונות החוק הכפוף לעקרון תום הלב עת נספק
 6 זה מכבר כי "מטרת המחוקק... הייתה להגן על האזרח מהשורה המוצא עצמו חסר אונים למול
 7 'מתקפת' ספאם שאינו יודע 'מהיכן נחתה עליו' והגוזלת ממנו זמן ומשאבים כלכליים. מטרת
 8 החוק לא הייתה למצוא עוד אפיקי הכנסה לעורכי דין" (ראו ת"ק 15-04-55572 עו"ד תום שני"פ נ'
 9 קי.אס.פי מחשבים בע"מ (27.9.2015), שם חויב התובע בסך של 2000 ₪). כן נפסק לאחרונה כי
 10 "חוק הספאם נועד לשמש כלי שרת בידי צרכן לקבל פיצוי על הטרדה בשל משלוח והצפה בדברי
 11 פרסומת אותם לא ביקש... הנחת המוצא הגלומה בחוק הספאם היא כי מי שנרשם ביוזמתו ומרצון
 12 לרשימת תפוצה או מועדון חברים או ניוזלטר של העוסק המפרסם, עושה זאת בשביל המטרה
 13 לשמה הדבר נועד, קרי: קבלת עדכונים ודביר פרסומת" (ראו תדא"מ 22-07-29367 בדיה נ' אייץ'
 14 אנד או רשתות אופנה (2003) בע"מ (26.2.23), הגם שהתובע הסכים לדחיית התובענה, נפסקו לו
 15 הוצאות של 8000 ₪).

16
 17 על כן, ולנוכח האמור לעיל, בשים לב לכך שממילא גובה הפיצוי לו הייתה הנתבעת חייבת לא היה
 18 עולה על סך של 1000-1400 ₪ (כאשר לבית המשפט גם שיקול דעת לפסוק באופן מדרגי ביחס
 19 להודעות ולא מחויב לסך של 1000 ₪ לכל הודעה) ובשים לב לטעמים שמניתי שאני סבורה כי אין
 20 מקום לפצות בנסיבות האמורות, די בכך שלא אחייב את התובעת בהוצאות עת הנתבעת תחת
 21 היתר ייצוג יוצגה על ידי עו"ד משהיא עצמה עו"ד וכן השניים זכאים לשכ"ט עו"ד והיו לה
 22 הוצאות בתיק, ובכך שכרה של התובעת הוא באי פסיקות הוצאות בסך של למעלה מסך שהיה
 23 פוסק לה בית המשפט לו הייתה זכאית בדיון.

24 בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום.

25 המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ צדדים.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 47109-03-23 בן יוסף נ' רדור בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

הערתך החלטת

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט